

Nr 253.

Av herr **Gustafsson** i Brånsta, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 196, med förslag till förordning om krigskonjunkturskatt.

Medgivas måste att under nuvarande abnorma förhållanden den ökade inkomst, som tillförts en del skattskyldige på grund av det genom världskriget framkallade läget i vissa fall varit så lättförvärvad, att skäl kunna anföras för den av Kungl. Maj:t föreslagna s. k. krigskonjunkturskatten. Men på goda skäl torde det dock kunna ifrågasättas, om all inkomst av ifrågavarande slag bör beskattas lika.

När det nuvarande krigstillståndet inträdde var en av de första omsorgerna från statsmakternas sida vidtagande av åtgärder emot den arbetslöshet, som man antog skulle bli en följd av kriget och anslag till betydande belopp beviljades av riksdagen till understödjande av dylika arbetslösa. Men föga torde anslagen kunnat fylla behovet, om ej genom kriget öppnat sig exportmöjligheter för vissa industrialster och om ej våra industriidkare begagnat sig av dessa exportmöjligheter. Det torde då vara olämpligt att lägga en allt för hård extraskatt på de industriidkare, som under en för vårt land svår ekonomisk kristid lyckats väl med att skaffa arbete och bröd åt tusentals arbetare, som eljest fått gå arbetslösa. Detta torde vara så mycket mer olämpligt, som mången industriidkare torde få betala sin »konjunkturvinst» med oberekneliga framtida förluster. Det torde nämligen ofta tillgått så, att när inom en viss industri exportmöjligheter yppat sig, en del producenter ägnat sig åt export och därpå erhållit konjunkturvinst medan andra producenter inom samma bransch begagnat tillfället för att undantränga sina konkurrenter från den inhemska marknaden och därmed gjort en ringa vinst för tillfället, vilken dock kan vara vida värdefullare för framtiden.

Det torde därför ej böra läggas lika hög skatt på den vinst, vilken uppkommit på en dylik för hela vårt land ytterst värdefull, av det närvarande krigstillståndet framkallad exportindustri, som på en egentlig handels- eller affärsvinst, vilken visserligen kunnat vara inkomstbringande för vederbörande spekulanter själva, men som för landet i övrigt ej varit av samma värde.

Naturligtvis måste det i många fall vara svårt att uppdraga en gräns emellan vinst av industriell verksamhet eller produktiva företag och egentliga handels- eller affärsvinster, men den gränsen torde ej vara omöjligare att finna än att åstadkomma en gräns emellan s. k. konjunkturvinst och annan inkomst.

På grund av det anförda hemställes, att riksdagen måtte besluta sådan ändring av Kungl. Maj:ts proposition nr 196

att den föreslagna s. k. krigskonjunkturskatten må sättas lägre för inkomst av industriell verksamhet än av egentlig handels- eller affärsvinst.

Stockholm den 11 maj 1915.

L. E. Gustafsson.
